1-52

Год. I. София 12 Февруарий 1906 год. вт. из. Брой 1

СОФИСКИ НОВИНИ

Излиза седмично. — Абонаметъ годишно 2,50 лева, а за странство 5 франка. — Обявления по 20 ст. редъ.
Единъ брой 5 стотинки. — Редакция и Администрация хотелъ „Нови Родопи“ № 15, София.

МАКЕДОНИЯ.

Подробности по послѣднитѣ сражения на български чети съ гърцки и аскеръ въ Костурско.

(Извлѣчение отъ писмото на Костурския войвода *Пандо Клишевъ*.

На 12.XI вечерьта нападнахме гръцката чета, състояща се отъ около 70—75 души, повечето критани, въ с. Оровникъ. Ние бѣхме 46 души. Нощь бѣше, та освѣнъ разпръсването имъ нищо друго неможахме да имъ направимъ. На 2.XII. пакъ сѫщата чета нощѣ се опита да влѣзе въ селото Врѣзница. Но тамъ ние бѣхме 16 души: Митре, Цвѣтковъ и азъ. На край селото гърцитѣ се срѣщнаха съ четири наши момчета, изпратени по работа. Гърцитѣ първи отвориха огънь, а нашитѣ веднага имъ отговориха. Ние едва що бѣхме седнали и не вечерали наскочихме и подпомогнахме нашитѣ. Огъня на два пѫти биде прѣкъсванъ; сраженето трая точно три часа. Ние недадохме жертва, а гърцитѣ — 1 убитъ и 2-ма ранени и отстѫпиха. Слѣдъ гърцитѣ и ние напуснахме селото, защото веднага и аскера довтаса, но въ тъмнината аскеръть неможа да ни отверне та ние се промъкнахме незабѣлѣзани.

На 13.XII. въ с. Вътбелъ имахме III-то сражение съ многоброенъ аскеръ. То бѣ славно и страшно, защото бѣхме отерити още въ сутриньта, бѣхме ядката на костурскитѣ сили, мѣ-

стоположение лошо, арнаутлъкъть блъзко и аскерь много, а славно — защото недаловке никакви жертви, а непрългля турцитѣ бѣдоха поражени. При вѣста за толѣмать опасность, което ни грозѣше, народъть сѣ стекналъ; мъже и жени цѣлъ цѣлия день обѣха въ трауръ, та когато на другия день ни имѣха живи и здрави ни плачеха отъ радость. Това сражение даде нова надежда, нови сила на народа и като чѣли прѣчупии заражданщия се въ него упадъкъ отъ дотогавашнитѣ турски и гръцки засилвания. Прибавете при туй и залавянето живи скоро сѣтъ това наше сражение, на много гръцки андари. Ето какъ стана сражението: Ние бѣхме 25 души. Правителството за да тури край на четитѣ, обисирваше въ една нощь по 30—40 села и то прѣзъ всѣки 2—3 дена, Прѣзъ пять правителството, приложи тая мѣрка на 13-ий XII и успѣ на 4 мѣста да обсади наши чети, но само насъ откри. Още сутринта аскерътъ узна въ кои кащца сме и отвсѣки крага на обсадата около нашитѣ кащи. Прѣдложихя ни на два пати да се прѣдадемъ. Ние мъчѣхме се сѣкакъ да отлагаме сражението, водими отъ съображението, че колкото по късно се започне сраженето толкоть помалко патрони ще изхарчимъ, а щомъ настъпи нощьта — избиашата се почувствува слабъ да изтласи насъ въ бой, та прати за помощь въ Билища, Съмърдень и Кисинецъ, кадѣто квартирувать пи 150 души аскерь. По тоя начинъ се набра аскерь и башибозукъ около 7—800 души — и откръка огънь отвсѣмъ кащѣ 1 частъ подирь обѣдъ. Запалиха една плѣвня до кащата ни за да изгори и кащата, но несполучиха. Качиха се на покрива на една съсѣдна кащя за да запалятъ отъ тамъ кащата ни, но пакъ несполучиха, защото съ два куршума сталиме и двамата смѣли турци, а други не се опитаха пайдо. Врѣмето върѣше много бавно; ние отговаряхме рѣдко на турския огънь и убивахме войници и башибозукъ, които се опитваха да се доближатъ до кащата ни. Когато почна вече да се мръква рѣшихме да напраимъ изходъ и изтъкохме съ често гърмене и ура. Турцитѣ изненадани и изплашени, изгърнаха въ насъ на халосъ и сполучиха да ранатъ слабо само единъ отъ моитѣ четници. Отъ едно близко ридче, кадѣто се съсѣрали, ний имъ извикахме едно «ура» и имъ извикахме «Живѣ» за тоя живъ е. Турцитѣ имаха 14 войници убити и 2 на башибозука, единия отъ които Адѣи Асимъ, чиновникъ въ Билища прочутъ обирачъ на населението и най-влиятелнъ между арнаутитѣ въ Дѣволь.

Така се свърши това сражение.

Подиръ петь дана отъ това сражение, на 18 сѣщий, нападнахме друга гръцка чета въ село Буковикъ, нашъ нощь. Въ това нападение гърцитѣ имаха 6-ма ранени а ние всички сме здрави Веднага слѣдъ тия сражения, подиграха се силни потери и чести обиски: на всѣки 3—4 дена въ по 30—40

села на веднажъ. Вслѣдствие на тия потери и обиски за сега сж много загрудняващи нашитѣ движения и неможемъ да прѣслѣдваме гръцкитѣ чети. Вчера чухме, че въ недѣля вечерьта една гръцка чета отъ 30 души, била сгащена въ с. Нивици, прѣспанско, и била съвършенно унищожена — 22-ма убити и 8 души заловени живи. Това за сраженията . . . . . .

15.I. 1906 год.